

529.

Кога сѣ вращаетъ отъ църковъ,

Фжрляшъ, куме, прежлти-онъ овесъ,
 Ти го фжрляшъ, той ти зеленеитъ,
 Не'ѣста го низъ пжрстенъ береше,
 Да наранитъ кумотому конь-отъ.
 Фжрляшъ, куме, прежлти-онъ овесъ,
 Ти го фжрляшъ, той ти зеленеитъ;
 Не'ѣста го нисъ пжрстенъ береше,
 Да наранитъ старосвату конь-отъ.
 Фжрляшъ, куме, прежлти-онъ овесъ,
 Ти го фжрляшъ, той ти зеленеитъ;
 Не'ѣста го низъ пжрстенъ береше,
 Да наранитъ отъ свато'и коньи.

530.

Друга.

М'сець дойде дзвезда не донесе,
 Останала въ зелени ливаге,
 Да наберитъ трева детелина,
 Да наранитъ кумотому коня,
 Да наранитъ старосвату коня, *)
 Да наранитъ отъ свато'и коньи. **)

531.

Кога да сѣ приближаватъ дома.

А излезе, юнако'а майко,
 Ти идеетъ две рала свато'и,
 Сна ти носитъ како еребица.

532.

Кога да играетъ свакия-та.

Мори сваке Јо'анице, ***)
 Мори на кжлкъ соканице,

Мори вжртокалчинице!
 Имашъ калци отъ кжлчища,

*) **) На 'секои отъ тѣ слихови сѣ повторѣтъ напрежни-те три.

***) Играемъ свакия-та (погача-та; вид. обичаи) сѣ подсмѣваетъ на майка-та одъ невѣста-та (т. е. свакия-та) на нейзино-то име; за това въ место Јованице сѣ кладатъ име-то одъ свакия-та.